

Jämdighet som hundraåring i porten tyckes ha varit
oberoende av skolgången, där kunde dessa oskuldade
personer tro att de ej kunde skada en rippa eller
färdas hemmets värd på papperet, ha en annan jämdig-
het att lägga ihop i omrörelse den tidens brägliga
mått, mynt i rikten med dalar, plåtar, stycke, vinstycke
i skillingar, stop, kammar, kvarter i portar, pund, skär-
pund, fjärdedelen i ar.

Om en av Lars Anders pojkar, som var född år 1849
berättas att han, när han som liten pojke var vakat pojken
i ett ställe där intill en, tillsammans med en jämn-
årig en dag kom att jaga en hare, som vände sig in i
ett visst område, men av husbonden, som kom att se
jakten, varnade att han skulle låta den haren vara
i fred i inte springa efter den om de ej ville råka i olycka.
När husbonden gått fortvann dock jakten i pojkarnas spår,
efter ha varit tillräckligt löpade i en i försvann. Vattenet,
som stänkade upp med fast, träffade pojken som ett vilt

slag mitt ansikte. Var blev sjuk i lung till därefter, igen
svuller i ansiktet med väsk i plögn o sist bildades
en stor bild där det rda biter ut i först efter detta
blev han åter sjuk. Att "hollebaren" var skuld till hans
sjukdom trodde fullt i först, hälet som knofinden hände
hans i kunde vara den för att opeda honom.

Den näst yngste sonen, den lille familj. Hans var det
som blev Hans make. Han kom först som de andra
som lita ut att vakta djuren o redan som yngst dräng
till 25 åren, där hans tjänst. Därefter kom han
i smicklärare, där han arbetade för flera mästare i
var med när det byggdes vid Kärbyholm samt när
Skumpe station byggdes i samhället. Trjode bebyggas
i den med knoda gesällen boke skroa mästarna i
vita ord när han flyttade till en ny. Det var mest
byggades smickeri på sommaren i målsmickeri på
vintern för samme mästare, då de olika gesällen or-
as förnade hos dessa mästare. På fort gick det att

Tiohet är Hans Larsson Bergqvist, som han nu heter
år 1885 gifte sig med Hanna. Han skulde de delvis
arbota ute: bygglerna i delvis i den verkstaden som följde
varit boken verkstad för den följande ägaren av den lilla
tre långa gårdar de inköpte i förnade med Per Pauls
fastighet när de gifte sig i som P.T många år därefter
ut köpt mer äter mest sålde.

Efter någon tid övergav han sin stann delens yker i
ägnade sig helt åt jordbruket o de ämnade han som
tidigt öfverge gesätskarnet de han ansåg det vara
ihop med yker, men de smärningen segrade det andra
till stann deler, dock hade somliga som hölls på det
gamla Hans Larsson i men Hans Larsson medan de
mena undererna hade Bergqvist i men Bergqvisten
Tiden efter 1885.

Ja hade de rätt till i en tid som men o mer bara
in: men bara. Vi kan säga de som dog i späda
ålder, det var i lunginflammation efter vaccination

som då utfriden var en gammal danskänslig bordskare.
Det för nämndes att Karna, som g. tesdole på något
övernaturligt, när hon visade barnet i vagnen bar det i
vagnen vid dess vagg, tyckte sig se ett vitt skymke
duggas fram i åtan över vagnen. Hon tog det som ett
varsel om barnets snara död, det dog också strax
därpå, i hon kom att ta på varsel.

När hennes svärmor var död år 1889 i Karna med
sin andre lilla på armen jämte flera andra kvinnliga
anförare stros kring hennes bår färdde en av de
närvarande yttre att "lilla Tita" - den døde sig
i när någon undrade om det var hon som ofta var
den föra hälsningsbröd mig att peka på barnet i
siga: "De e den, de e klatt." Att Karna händ sig
ytterst illa berömd säger sig själv ö att hon kunde
en viss upmärksamhet mot denne person även i fortsättning
en förvarar inte när man vet att barnet kort därefter
blev sjuk i Östg.

bidraget

Det var just vid denna tid vanligt många dödsfall
i barnsäng i vår kommun ej kunde föda barnet rättes
skulden på de då brukliga låga vängda klackarna
men vår kommun dog i barnsängsfeber, vilken ofta
kunde börja de mer då mer i mer skylla på bristen
de aktsamhet i renlighet hos barnvården, något som
man ej tänkt på fönt i det både att en barnvårds
kun en gamla stammar tackade Gud för att en barn-
sängs kvinna dött då man förtigast henne i väntan
en annan yngre barnvårds, o hon ej kunde få skulda
På den tiden skulle kvinnor föda barnet rittade i
en stol den trä stolar i gammalmodiga skola bi-
tända, stida o hjälpa. Länstolar har också kallats
för jämmer-stolar just därför.

Det var mycket som blivit upprömda under denna
tid tynd. Stäm något för kanske sägas en läke-
konsten under denna tid. När Hanna närm gång på
1820-talet gick ut i ett finger o det enda visade tonda.

att utbrude sig kom det g. i fråga att hon skulle söka
läkare utom hon gick till Rodde Klamma som visst varit
läs i skolors läroämnen, Terma skär med en rakknä
att det "onda" i sin den ar smärta hälft var maktiga
Klamma kunde uppfatta något mindre hon kunde säga:
"Ja, här har jag de på kroppen, men du har inte de,
de e grims bidd, de e varre än löss (kräfta?), de
hadde gädd på lidd ti lidd ti du hadde bled ans
me din arm." "Om det var blev hon åter bitt."

När hon på 1890-talet gick en bunta i bröstet ville
hon g. söka läkare då hon påstod sig att diagnosen
skulle ställas på kräfta. Folk tyckte allmänna misstro
till lasarets i operation ansågs mest som vassa döden
i hon som andra ville då kallas de komma i sin säng
i kräfta ansågs på de med skär för oförlig.

En man som anlätades för sjuk djar, mer ännu i gde
stort förtroende som rådgivare i ifråga kunde förmå
ordinere på människors hämtades till något djar i man

Jock Talat för hvarre att låta honom se på kranter. Han kunde inte finna annat än att det var brästa i gån-
de vad han kunde för att för hvarre att rika sig till
lasarettet för vård. När han ändå inte ville ordina-
re han en vätska att trötta på som han blandat
ihop mer sode och så igen att det kunde gå bort mer
kom att sitta på bänken i kranter mer det kan-
de kanske dröja i flera år. Han trötade flitigt med
vätskan i kranter blev mindre i mindre i efter det
äro tid var svår och vätskan blev tvärtom stora kranter
som smärtan bröta i inte för än närmare trötta
är därefter kom och åter efter en lång tid. Skräcken
för lasarett i operation om de bröta de den gamla
jagst med sin tid Det blev dock till sist undan-
till hennes tid men han var då år 1926 - 49 år gammal
När väste dock jag mig: Vad kunde denna enkla
man som inte var någon s. k. klok, en brästans värd?
Vad andra sjukdomsfall söktes utan undantag av

dessu människa riktig lärare, men kräfte ansåg
ja för otillig i man fruktade för doktors besked.

Kanske dog på samma ställe som Jönko i Lön som att
under sitt liv följt utvecklingen från den gamla
njäls huskällningen genom övergångstiden från tie
ms den tid, i det som mycket som blivit omvänt
Glommer man dog redan år 1912

Med gårdar där den vist tjänst städa som i ständigt
kontakt, de där loma så länge som hade ständigt
inskrade se huru som sig Där hade den gamla öge
ren, sedan det kommit mästare i huset. Man län-
nat gårdar, alljämnt in bröda i kammarer in-
tången de som aldrig flyttat ut, under frögastiga
Dessa rum disponerades i stället av de unga, de
den loma, den friska & den unga som skulle passa upp
den loma vistades nattetid i stuga där den loma
säng stod, med en väl ombyttad kaffekittel på en
stol bredvid. Den skulle nämligen när som tröst

de någon påmonade besökare eller någon av husets
folk hade tillfälle att möta henne på "en färd på
båt". Den gamle ryssstode med biskötsen. Han slak-
tede genom ikring med svärd på bröstet de sam-
hällets var förning som ville ha i sig de in i koma-
kammaren de kupa var till skulle vara över. Af om-
et användes en del till ljus annat användes att baka
den tilliga hemspinnne ryttiden. Denne gamla lings
rysselsättning bestod för öfrigt i att göra fikupa,
gryn kupa, så- kringar, skappekringar m.m. av lög-
kulen som läpte genom att koma på att strängen skulle
bli jämn i härt påssad strängarna jagades så i kof
under för under med blunda skata de vidja utan
mång av bård- pit. Han tillde med sitt arbete i sin
kammare, där han hade halmen på ena sidan om sig
arbetet i knät i vidjorna vid den andra sidan. Men
det såg ut kring koma på färdar, mer allt om där
som i gamla dagar, inte "fint".

Ynman jag slutar för mig som något sägas om den prima-
liga bloddräkten utöver det redan sagda, det är en
monotoni. De kvinnor som utvisade i detta under den
tidrymd i Tiden om den klass som här beströts hälls
i regel fast vid blodet, vilka blodet när de var
blödda, ligger ut, för de äldre hade det i regel fram
Ås Kamas jämsvåga kunde säga över till blodet
med blodet, men det var annars mest de yngre
endast ständigt personerna som hade på 1880-talet
vare, samt sedan en ö annan som ville anse sig för
jämföras med den, i vilken vara rymskig i kallas
för ju med bruket av hett följde naturligen för till
Stora delen av bändernas kvinnfolk var mycket
konserverade i detta avseende i satta en ära i att
kallas var i bit vid det gamla, de kunde anse för
till den för att skälard. Mot detta åsikters oinbördes
var angeläga om att anse dem i ö andra angeläga
om att något av hett eller annan skäl ryms

framman den ejde de ofta måste ha önn brätten där
för att vara vassa att ha önnerna baka, så att man
skulle komma se att man hade en fru framför sig
i alla händelser.

När de som voro födda på 1860-80-talet kom in i
den tid då brätten var en instegs hemska och i en bryd-
sam ställning. De voro ju de ännu unga men hade
någon sin egentliga ungdomstid ansett blödd i en
uppfödda dämning. De kom isiktliga att gå helt isär
beror på olika orsaker till det, unga, barnen,
ställning i livet, personlig inställning. De nyttigast
målet somliga satte en ära i ett visst det gamla,
andra annamade till det nya "stetiged", men
det var nog i allmänhet med något av skamkän-
sla man först visade sig offentligt, man visste nog
sig att man var föremål för många åtlige, när man
uppträdde som "brättemadame". Det kunde t.o.m. gå så
långt att man en "bratts-plödd" kvinna flyttade till en

plats där de andra kvinnorna hade blöde hon återgick
till blödet. Detta bland den klass som här benämndes
norska. Det blev på så sätt yttre blandat beträffande
de medelålders invandrarna i många år i just nu
kan man säga att en kvinna i blöde är lika sällsynt
som en äldre i hatt vid början av 1890-talet.

I Danmark hade man tidigare än här allmän öns-
känt till hätt & unga svenskar ville helst se sina
känsliga anföranden i hätt vid deras besök där för
att man ej skulle komma se att de var svenske i de
svenska midrar. Det varit ganska många som rest
hänpinn i blöde med en hatt med sig som de satt på
sig innan de kom fram för att göra barnen till vilja
mer som hon aldrig visat sig i hatt. Rykten spreds
ändå, mer inget fick ens se hattr, man endast tog
bruket dit man kom.

Si är det då slut på denna skildring & så var det
under denna tid mycket osäkerhet om hattr med & nog
mycket som kommit till både utglömts.

Tillägg

Ännu något för kanske nämnas om de inbördes för-
hållandena inom den enhet som n: 24 Skrupp bildade
där många huskäll bildade ett nummer eller halft nummer
i vissa utgifter s. s. kyrkostionde i en inbördes rustnings-
pengar var gemensamma. I den i ordning utsåg
en förmän för numret i hoo därmed samlatas numrets
manfolk en gång om året då de trakterades i hoo ö-
verens om vem som skulle öfverta förmänsystlan för
nästa år, delade de pengarna som kommit in, sammanskrif-
det belopp som förmännen, med hjälp av någon räknekon-
ning man inom kyrkan, räknat att var en af dem sin
fordrymd skulle erlägga i kyrkostionde till pastorerna
Man måste mycket väl känna till både nya i gamla ägor
hos var i en då de olika jordbitarna skiftat i var ö en
ägrighet varierat liksom vi vet Per Truds ägor gjort, vi
vissas i ägor ridda om precis den jord han stod för i papper
en, därför var det en viss risk att rätt fördela denna utgift

i detta måste redan enellars husemännor utbrida rimar
jämmaner skulle betala in beloppet för minnet gemensamt
och hons skatten skulle man lämna till jämanen som
kunde ett betala för hela minnet. Minns jag rätt så hade
man också någon uppgift om angående vad en ser man för
detta sammanträde. En gammal jädning som hade
för minnets stamställe var en säker hjälpare för alla
männor som var de. För i ordning om jäman beträffande
stredningarna intill början av 1900-talet. Därför upplös-
tes samhörigheten, då den nya generationen kom att
lämna det som en bröda som för de gamla generationen
na varit ett stöd i när besöksfärderna upphörde. Jäman
intet mer som var gemensamt.

Beträffande hons skatten i gamla tiden så kan man säga
anföras som exempel är gamla debetsedlar i min ägo.
Den äldsta är den utfärdad för Per Tullsson år 1801.
i år 1851. Den är mantalsperger upptagna till 24 sk för
1 mk 1 kok. En prot brännvinsavgift för - hons panna

ägde i förhållning där man väl ser de omfattande mör-
TT-ns förändring där brännvins skatten var högt i stäm-
nad med den rykt man fick rätt ett bränn.

Under allmän bevilning 1 mk 12 sk, 1 bok. 6 sk o för
egendom 28 sk 10 msk. Rusttjänst 3 sk 2 msk. Folksamling
18 sk. Kyrkans medel 12 sk. Lösen för debets. 1 sk Summa 129 sk

Att märka är att den s. k. machleans-jordens alding varit
i mantal rätt, där har aldrig detta ställe trots det kom
ett innskille. $2\frac{1}{2}$ tld fått sig äskt men är $\frac{1}{6}$ eller $\frac{1}{32}$ eller
med motsvarande 5 tld. 1 msk = 80 tld, $\frac{1}{2}$ = ett hemman = 40 tld.
40 tld, något över den enda besörde för beskafter betes vid
upplämn. ger.

De saknas debetsatlar för hela den tid processen
gått i vänta än för år 1861 då ägarna den motsvarar
 $\frac{1}{32}$ msk alltså $2\frac{1}{2}$ tld utom machleans-jorden.

För firmas upplaget ordinarie ränta 1 öre, mantalpengar
för 1 mk 1 bok 80 öre allmän bevilj. 40 öre för man i 20 öre för kyr.
= 60 öre, för egendom 51 öre, rusttjänst 8 öre folksamling 56 öre

hörs för bibeltrycks sparmät-ingen ting arande medel —
Den personliga skyddssyggeften är höjdt till det dubbla i
upplags för 1 mk. 80 öre i 2 hok i 40 m = 160, den högsta jern
som förekommit, för fast egendom alltså 5 öre per 100 kr =
34 öre i as påseegendom 8 öre. Just detta är slopas nat-
urker folkskole medel, kyrkosmedler 15 öre i landotings-
skatter - 8 öre Summa 452. Likhet är hög summa!

Nästa år 1843 drog man påhelt en lathnadens rade när
man fick se summan - 3,45, men detta hade sin för-
klaring där att man räknat fel i stället för att skriva
ut 1,60 för 1 mk i 2 hok. endast för ut 60 öre. Att missfog
alltså, om det varit rätt utgjort skulle summan blivit
458 de landotingsmedler höjts med 8 öre till 18 öre
här förut 8 i delförut 5 öre.

Nästa året redet är på år 1846. Då finns 2 mk 2 hok i
mantalpergarna bli 120. Beräkningarna kan åter räknas till
40 resp. 20 öre i fler till 120. När den försörjningsvärdet höjts
till 2000 kr faständan står 200 vilken är en flödesning

Rusthus medel 4 öre Lösen 3 öre. Summa 2, 99

År 1867 finns ingen avgift för allmän vänta, 1 mk 2 kok. 80 öre
mentalsvengar ofrändesat 80 öre. Här är jordbrukets fastigheterna
baserad till 1,800 kr. värdet något som g. förkom 1861 av-
giften 3 öre per 100 kr värdet = 34 öre mot 1861 års 51 öre
Rusthjämsk betiden kan ändrats till en fjärdedel och en av-
giften är ofrändesat: 8 öre. Här kommer under rubriken diena-
re, nya präster vapenskatte - 27 öre, landstingsmedel - ingenting
folkskoleavgift 80 öre, rusthusmedel 25 öre Lösen 3 öre
Summa 4 kr, 7 öre

År 1868 i hundra sek lika med föregående men de endast 1 mk
1 kok. ingen vapenskatte folkskoleavgift 60 öre i rusthusmedel
30 öre, men här kommer för första gången landstingsmedel
med 5 öre. Summa 3 kr.

År 1870 är det åter 1 mk 2 kok. de är yngsta de then åter samma
folkskoleavgift är de 80 öre, präster vapenskatte är åter elopad
i redeln, rusthusmedel 25 öre i landstingsmedel 5 öre. S. 388

År 1872 tillkommer nya rubriker: kronans föredölen, här 64 öre

der är utford med 60 öre i stället för förut 54 öre. Lands ting-
medlen är 12 öre, åter höjt med 1 öre. Utan under diverse till-
kommer en sjukvårdsavgift med 150, jettig skatt - ingenting
härads-tjänareavgift 3 öre. Summa 3,40

År 1879 är Taxeringsvärdet höjt till 2,200 kr = 66 öre
i skatt. Detta är tillkomme en ny post under allmän be-
skattning - Tilläggs beskattning - 53 öre. Lands ting medel
24 öre, en stark höjning. En tyckt utbrik som tillkommit
under de mellanliggande åren - till uppsättning m.m. vid Tinga-
huset är struket i ören står skjuts bidrag, utgjort med 4 öre
en post som nästa år 1880 fått plats bland de andra
Detta är år det åter tilläggs beskattning 33 öre, men lands ting
medlen utgjör endast 12 öre. Summa 5,85 mest jämt året 5,43
Nästa år lika, lands ting medlen - 12 öre. Alla dessa är de
mer van. Danmark betalades hvar skatt, hemskatt i guld
för kladden vidstades i linnen. Därför blev största delen av
skatten personliga avgifter.